

EDINOST

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **sobotah, četrčkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — **Obojno izdanje stane:**
za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece 3.— 4.50
za pol leta 5.— 9.—
za vse leto 12.— 18.—
Naročninu je plačevati naprej za narobe brez priložne naročilne se uprava se ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **Upravništvo ulica Molino picolo št. 3. II. nadst.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama sije se prosto pošilja.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P. edinošč je moč“.

Povodom umeščenja tržaškega župana.

Dne 7. aprila se je vršilo slovesno umeščenje tržaškega župana. Izjave, izučene tem povodom, potrjuje le naše menenje, da v zlic vsej osebni dobrohotnosti novega župana ostane vse pri starem ozirom na razmerje med mestno upravo in slovenskim delom prebivalstva. Na dan volitve župana smo rekli, da je gosp. Dompieri kakor oseba najpoštenejši in najtreznejši mož v vsej stranki progressovi, da pa Slovenci bi hudo grešili, ako bi se nadejali kakega zboljšanja pod vladno novega župana, kajti isti bo moral delati tako, kakor hoče njegova stranka. Terorizem progressovcev je prehud, da bi se mu mogel upirati kateri-koli mož iz te stranke. Moč mora priti od drugod, ki bo mogla zlomiti ta terorizem. Od zanesljive strani se nam poroča, da je sam župan izjavil nekemu gratulantu: „Ne čestitajte mi! Z našimi ljudmi je težko izhajati. Danes me proslavljajo, a napadali me bodo ljuto, ako ne storim vsega tako, kakor hočejo oni“. Govoru županovemu povodom umeščenja njegovega in proglašenja, ki ga je izdal do meščanstva, je videti, da sta se pisala pod uplivom tega strahu. Tu se povdarjajo italijanstvo Trsta, narodna italijanska dedščina in slavna „narodna načela“, a nijedne same besedice ni bilo čuti ni do slovenske manjšine v zbornici, ni do slovenskega dela prebivalstva. Govorilo se je, kakor da ni nijednega Slovenca v mestu in kakor da je niti ni slovenske okolice se svojimi 30.000 prebivalci. — Še hujsi pa, nego govor županov, je bil govor podžupana Luzzatta de novega župana, kateri govor je bil poln bojevityh fraz in ki se je glasil v svojem zaključku: „Vam poverjamo varstvo naših idealov, Vašim trdnim in varnim rokam. V boju za naša načela, ako boj mora biti, sledili vam bomo kompaktni in zložni kolikor nas je zastopnikov meščanstva, pokoreči se le zavesti, da smo storili najbolje, kar smo mogli, da plemeniti in močni Trst bo tudi v bodoče, kar je bil, kar je, in kar mora biti: **svoboden in italijanski!**“ — Ne treba praviti, da je galerija divje ploskala tej v lepe fraze poviti — neresnici.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

„Moj mož je baš na poti k vam, gospod... Tu nimamo ničesar več. Gospod Delobelle vam je nesel vse nazaj.“

Ne da bi odgovoril je stopil mož naprej v sobo. Čim bolj se je bližal oknu, tem razločneje se je videl njegov obraz. Velik je bil, krepak, ogorel, goste, plave brade, govoril je z močnim glasom in nekamo težavno.

„Mama Delobelle, torej me ne poznate več?“

„O, gospod Fran, jaz — sem vas takoj poznala“, je rekla sedaj Désirée z mirnim glasom.

„Sveta nebesa! gospod Fran!“

Zviškoma je skočila mama Delobelle k svetilnici, prižgala jo ter zaprla okno.

„Vi ste torej, gospod Fran... Kako mirno je malička rekla: Jaz sem vas takoj spoznala. Mrzla je kakor led in nikdar ne bo drugačna.“

In res je bila mrzla kakor led. Bleda je bila, silno bleda, in roka, katero je ponudila Franu, je bila kakor sneg in mrzla kakor led.

Trst dosedaj ni bil liberalen, ker so se tretjini prebivalstva neusmiljeno odrekala politiska in narodna prava; ker je terorizem gospodovalne stranke na vsak korak ljuto proganjal vse one, ki so hoteli svobodno izražati svoje menenje in svoje prepričanje; ker je serilo pritiskal na vse Neitalijane, da se morajo odreči ljubezni do svoje lastne krvi; ker je zasledoval in zasleduje neusmiljenimi persekucijami vse one, ki so bili toli drzni, da so volili — svobodno. Ne, gospóda, to ni liberalizem, ampak to je terorizem, da, to je strankarski absolutizem v najodurnejši obliki. In ako ljudje, ki so stebri tega absolutizma, se govore o liberalizmu, je to naravnost onečestjanje pojma svobode. Vi si želite le — svobode za močnejše, da smejo zatirati šibkeje Gospodje so rekli tudi, da Trst je bil, je in mora ostati italijanski! Zoper to trditev govore dejstva. Progressovci so nam torej povedali, da se hočejo tudi v bodoče boriti proti dejstvu, proti resnici in pravici! Da torej ostanejo, kakoršni so bili. To obvestilo borbe proti nam jemljemo na znanje, a tolaži nas zavest, da je katastrofa še vsikdar delatela one, ki so se hoteli boriti proti temu, kar je. Tudi mi smo tu in hočemo ostati tu; tu smo, ker smo od svojih očetov podedovali pravo do bivanja na tej zemlji in ker je to naše pravo posvečeno po božjih in človeških zakonih. Tu smo, ker imamo tu domovinsko pravico, tu smo, ker pravijo drž. zakoni, da smemo tudi mi živeti tu po svoje, kakor Slovani, kakor avstrijski državljani. Našo avstrijsko državljanstvo je naš pergament, je naš talisman, naše avstrijsko državljanstvo nas proglašja enakopravnimi in enakoveljnimi. Mi smo oboroženi se svojim pravom in oboroženi s tem pravom pričakujemo prihodnjih bojev tem zmagozavestneje, ker se je že jelo svitati na obzorju in je jelo kazati avstrijsko slovanstvo, ta sobojevnik naš, da noče več robovati, kjer je lahko sogospodar. Gospodje so seveda slepi v svoji strasti, da ne vidijo znamenj na nebu in ne razumejo velepomembnih dogodkov. Oni hoče biti še vedno absolutisti, dasi je v Avstriji jelo daniti se in se bliža dan, ko padejo blagodejni žarki zlate svobode tudi na nas, na avstrijsko Slovanstvo. In

Njemu se je zdela lepša in finejša nego tedaj, ko je odpotoval.

On se je njej zdel lep kakor vedno, malo trudnih in žalostnih oči, ki so ga delale bolj možatega nego je bil tedaj, ko je odpotoval.

Truden je bil od hitrega potovanja, katero je nastopil takej po prejemu groznega pisma starega Žige. Vzdrاملjen od besede „sramota“, je žrtvoval srečo in službo svojo ter pri tej priči odpotoval, ne da bi čakal dovoljenja za dopust. S parobroda je takoj stopil na železnico ter se ustavil stoprav v Parizu. To človeka lahko utruji, posebno če se mu mudi in duh v neprestanih dvomih, v strahu in nepotrpežljivosti desetkrat preleti tisto pot.

A njegova otožnost se je že prej začela; rodil jo je tisti dan, ko se je deklica, katero je ljubil, branila, vzeti ga, a je šest mesecev pozneje postala žena njegovega brata. Ta sta bila dva huda udarca drug za drugim in drugi hujsi od prvega. Sicer pa mu je brat pisal pred poroko, ga poprosil tako rekoč dovoljenja v njegovo srečo ter to storil s tako ginljivimi, nežnimi besedami, da je to napravilo udarec nekoliko lažji. Polagoma so čas, delo in daljnja potovanja premagali bolest

eni se hočejo boriti proti svobodnemu slovanstvu! Slepi so; ne vidijo, da mi ustajemo; kaj bode še le, ko bomo — stali! Ne, mi se ne plašimo lepih fraz, ko vemo, da fakta govore za nas.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 9. aprila 1897.

Državni zbor. Včeraj je zbornica poslancev dovršila razpravo o nujnem predlogu socialistiškega poslanca Daszynskega radi preiskave zlorab o volitvah v Galiciji. Socialisti so nadaljevali napade na Mladočehe in Poljake. Slednjic je zbornica vsprejela predlog Čeha Stranskega, da se stvar izroči legitimacijskemu odseku. Nemški naprednjaki in nemška ljudska stranka so protestovali, da je predsednik popred dal na glasovanje ta predlog Stranskega, vsled česar se niti glasevalo ni o predlogu Daszynskega, ki je zahteval, da se imenuje preiskovalna komisija o dogodkih v Galiciji. Omenjeni dve skupini sti ostavili dvorano.

Komuniké, ki ga je izdal včeraj poljski klub, izreka pripoznanje Badeniju, da se je toli toplo potegnil za resnico v očigled napadom od strani socialistov. Zajedno zatrija poljski klub, da goji popolno zaupanje v politiko in osebo grofa K. Badenija.

Minister-rojak za Češko. Parlamentarni krogi na Dunaju govore, da bode drž. poslanec K a i z l že te dni imenovan ministrom-rojakom za Českb. Njegovo imenovanje da se proglašja že o predstoječih velikonočnih praznikih.

Najnovejša italijanska provokacija. Pod tem naslovom piše „Slov. Narod“, omenivši interpelacijo italijanskih poslancev v državnem zboru o izgrelih na Primorskem:

„Zaradi teh demonstracij so zagnali Lahi grozen krik in vik ter razširjali strahovite bajke o barbarskih činih divjih Slovencev in Hrvatov, kakor da so ti hoteli dobrosrčne Lahe vse od kraja poklati, a c. kr. korespondenčni urad je vse te bajke vestno razširjal.“

Italijani so dobro računali. Hoteli so te demonstracije, ta resni opomin vladi, naj že pomore pravici in ustavi na Primorskem do veljave, zase

mladeničevo, dokler naposled ni ostalo drugega nego tiha otožnost... le jeza in sovraštvo do ženske, ki je onečastila ime njegovega brata, je morda še nekak odmev nekdanje ljubezni njegove.

Ne, ne, Frana Rislerja skrbi le to, kako bi maščeval čast svojega imena. Nazaj ni prišel kakor ljubimec, marveč kakor sodnik — Sidonija naj se varuje!

Stopivši v Parizu iz voza, se je podal v tvornico; mislil je, da mu iznenadejanost in strah vsled nepričakovanega pojava njegovega na mah razodene, kaj se godi. Po nesreči pa nikogar ni dobil doma.

Že štirinajst dni so bili zaprti zatvori male hiše. Oče Achilles mu je povedal, da dami bivati na svojih letoviščih in da se tudi družnika vsak večer vozita tja. Fromont mlajši je bil danes zgođaj ostavil hišo, Risler starši pa je bil baš odšel.

Fran je sklenil govoriti s starim Žigo. A bila je sobota, dan plačila; moral je torej čakati, dokler ni bila odpravljena dolga vrsta delavcev, ki se je vlekla od vratarjeve celice starega Achillesa, tja do blagajniške pregraje.

(Pride še.)

izkoristiti, da njim prikrijejo neštivilne svoje lo-povščine, svoja nasilstva in sleparstva pri volitvah in sploh vse svoje delovanje in počenje ter da pred-stavijo Slovane kakor tisti element, ki je sovra-žen miru in redu, in ki ne zazluži drugoga, nego da se s trdo pestjo potisne ob zid. In da to laglje dosežejo, osmelili so se v seji državnega zbora v torek stopiti pred vlado in z nedolžnim obrazom tožiti, da hočejo slovanske ovce raztrgati laškega volka, tistega volka, kateri je o neštivilnih pri-likah in šele zadnjič o volitvah na tako eklatan-ten način pokazal pravo svojo prav.

Priznati se mora Lahom, da postopajo pre-meteno; a prav ta lokavost in zlobnost mora raz-buriti tudi najtreznejšega človeka. Ta laška inter-pelacija je nova drzna provokacija, na katero morajo dobiti Lahi primeren odgovor.

In poskrbljeno je za to! Primorski poslanci dr. Gregorčič, dr. Laginja in grof Coronini ter njih tovariši stavili so dva nujna predloga, s katerima se vlada opozarja na nenormalne razmere na Pri-morskem ter se pozivlje, da po drž. osnovnih za-konih zajamčene pravice državljanov v primorskih kronovinah povsod dovede do popolne veljave in strogo preišče, ali so bila potrebna in umestna številna aretovanja tamošnjih prebivalcev od srede meseca marca t. l. v političnem okraju goriškem, v okolici tržaški in v Istri.

Lahi se niso upali provocirati razprave v drž. zboru radi teh dogodov, ker imajo slabo vest, zato so se zadovoljili z interpelacijo. Jedino pravi odgovor na njih interpelacijo sta ta nujna predloga. O njiju se bode razpravljalo, in takrat pričaku-jemo, da nastopijo slovenski poslanci z vso dopustno brezobzirnostjo, tako, da se bo njih odgo-vor čul daleč na okrog, da zapre predrzni laški gospodi jedenkrat za vselej sapo in da očisti tudi ozračje v Trstu.

V istem zmislu smo pisali tudi mi. Vedé, da se na interpelacije odgovarja navadno tako pozno, da so mnogokrat celo interpelantje sami že pozabi-li na svoje dete, hoteli so italijanski poslanci natrositi nekoliko peska v oči vladi in zbornici. Kakor rečeno: izbrali so si pot interpelacije, ve-doči, da vsled iste ne pride do razprave. Najivni in domišljivi kakor so že, so menili, da naši po-slanci padejo kar vznak in obmolknejo; svet pa bode čul le njih interpelacijo in — seveda — pravo bode na njih strani. Zračunali so se temeljito. Na njih zvijačo je dal Laginja dober odgovor! Naše razmere pridejo sedaj v razgovor. Sedaj je bilo lahko to našim poslancem, ker se jim ne treba bati javnosti in ker nam je pričakovati le dobička od vsake javne razprave. Vroč, kakoršno so si skuhal sami, bodo morali Italijani posrebiti to juho. Zato bodo že skrbeli naši poslanci. Hvaležno pa moramo priznati vrlim Koperčanom, da so te dni storili, kar je bilo v njih moči, da olajšajo delo našim poslancem. Kogar hočejo uničiti bogovi, tega udarijo slepoto.

Položaj na Vstoku. Kakor vse kaže, se velesile ne upajo storiti odločilnega koraka: izvesti blokado Pireja. Dasi so velesile službenim potom razglasile, da se popolnoma zložne glede skupne a nastopa zoper Grško, ostalo je pri tem razglasu, a dejanj ni videti nikakoršnih. To mora vendar osup-niti. Glasom z Dunaja došlih poročil so velesile celó odstopile od nameravane grožnje, kajti Angle-ška in Francija da sta opozorili ostale države na nevarnosti, ki se utegnejo iz te blokade poroditi za evropski mir. „Izkušena“ diplomacija za-beleži si ima torej jedno blamažo več na svoja pleča.

Kakor smo omenili že opetovano, bojé se velesile — to potrjuje sedaj vesti z Dunaja, — da bi po proglašenju blokade utegnili prekipeči narodni fanatizem in provzročiti zmešnjav, pred katerimi izginejo homatije na Kreti, ker bi nastale — splošnoevropske homatije. In potem: Z Bogom dra-goceni mir pod varstvom bajonetov!

Iz Aten poročajo v London o nekaki ideji evropske diplomacije glede rešitve že toli zavože-nega krečanskega vprašanja. Poslaniki velesil v Carjemgradu razpravljajo resnobno o tem, da se dovoli Krečanom, da si izvolijo lastnega gubernerja. Grška da je baje zadovoljna s tako rešitvijo in polkovnik Vassos bil bi takoj pozvan domov, — že bi se umaknili tudi turški vojaki. Pa mirna Bosna!

Različne vesti.

Visok gost v Trstu. Predvčerajšnjem je dopel iz Gorice v Trst Nj. ces. in kr. Visokost nadvojvoda Ludovik Viktor. Nadvojvoda se je nastanil v hotelu de la Ville. Nj. c. in kr. Visokost spremlja komornik mult. baron Wimpffeu. Včeraj si je nadvojvoda ogledal v Rojann oddelek Rdečega križa, določen za transport ranjenih, za-tem letovišče Reinelt, ki je, kakor znano, določeno za okrevajoča ranjena in slednjič Lloydov parnik „Arciduchessa Carlotta“, ki je te dni bil pretvor-jen v pomorsko ambulanco, za družbo „Rdečega križa“. Na vseh inspekcijah sta spremljala Nj. c. in kr. Visokost nam-stnik Rinaldini in brigadir general Lovetto. Včeraj se je nadvojvoda odpe-ljal v Zagreb.

Proslava tržaških volitev — v Rimu. Pred-včerajšnjemu „Independentu“ pišejo iz Rima od be-sede do besede: „Odbor, o katerem sem sporočil, privedi prihodnji petek velik banket v proslavo narodnih zmag v Trstu in po Istri. Po nenavadno velikem številu udeležencev je pričakovati, da ta banket zadobi značaj velike manifestacije narodno-patrijotiske.“

Hm, hm! In vendar je „Triester Zeitung“ v imenu svojega „avstrijstva“ izjavila svoje posebno zadovoljstvo z izvoljenimi tržaškimi. Čudno je res to. Gospodje so se baje postavili na podlago avstrijske nastave, kar bi značilo zmago državne mi-sli avstrijske. Saj so celo povdarjali, da so postali iz njih Savlov Pavli, ko so šli tožiti Slovence. In vendar je čudno to, da se v Rimu prirejajo ban-keti v proslavo zmage državne misli v Trstu. Morda pa smo zopet krivičniki, ki mečemo blato na svetli ščit progressovcev; morda je „Triester Zei-tung“ bolje poučena in nas pouči, da se je na ban-ketu v Rimu slavil — avstrijski patrijotizem. V Trstu je vse mogoče; in tako doživimo morda tudi to presenečenje.

„Svidenje“ po 31 letih. O dru. Kathreinu, sedanjem predsedniku posl. zbornice avstrijske, čitamo v listih, da je v letih 1859 in 1866 stal kakor navaden strelec v vrstah Tirolcev, borečih se zoper italijanski naval.

Zoper italijanski naval se je boril v letu 1866 on — dr. Kathrein. — In sedaj je mož predse-dnik zbornice avstrijske, one in iste zbornice, v ka-teri sedi kakor zastopnik tržaških Slovencev g. — Mauroner! Dr. Kathrein in Mauroner se gledata oko v oko. Veselje je moralo biti neizmerno, ko sta se sešla stara znanca iz — leta 1866. Tudi l. 1866 sta si stala nasproti dr. Kathrein in vrlina Mauroner. Kathrein je stal v vrstah vedno zvestih tirolskih strelcev, borečih se zoper italijanski naval, Mauroner pa — — — se ni boril zoper ita-lijansko invazijo!!! Znanca iz leta 1866 sta si pa vendar-le, čeprav nista stala v istih vrstah, v oni dobi, ko so sovražniki prijeli od juga in od se-vera naše staroslavno državo, državo prejasne hiše Habsburgov, našo milo domovino: hoté jo zrušiti. Nista bila baš prijatelja v letu 1866 dr. Kathrein in Mauroner, ali sedaj sta šla oba v zbornico avstrijsko: bivši tirolski strelec in Avstrijec od pete do glave in pa — Mauroner s čut-stvovanjem iz leta 1866. Kdo je bil bolj vesel na tem svidenju po 31 letih: ali g. Kathrein ali g. Mauroner? Odgovor na to vprašanje prepustimo razsodnosti čestitih čitateljev.

Italijani hočejo biti, a po njih žilah se pretaka — slovanska kri! Mi trdimo vedno, da je v Trstu le mala peščica pravih, čistih Italijanov. To je gola resnica! Večina njih, ki gonijo veliko kolo v društvu progressovskem, so ali direktno slovan-skega ali pa nemškega pekolenja, ali pa jim je vsaj primesana polovica slovanske krvi. Klasičen izgled nam je sedanji zastopnik II. kolegija trža-škega v državnem zboru na Dunaju: g. Angeli. Ta mož je jeden najhujših med najhujšimi! Sedaj pa čujte: mati mu je rojena Dragičević iz Kotora in pravoslavne vere, žena pa Hrvatica Sirović. — Mož je vendar silen Italijan in nasprotnik Slovanov, kar le po-trjuje večno resnico, da so oni naši najhujši na-sprotniki, v katerih se pretaka kaj naše — degenerirane krvi!

Zopet napad v Kopru. Včeraj je došel v naše uredništvo župan iz Srednje (druge) Škofije, gosp. Ivan Muslavce. Pripovedoval nam je nastopno: „Predvčerajšnjem, dne 8. aprila t. l., sem bil

v Kopru z novinci iz naše vasi. Ko je bilo novačenje dovršeno, šli smo skupno z novinci skozi mesto. Kakor občinski župan sem šel ne-koliko odzadej za mladenči. Posebno sem hotel paziti, da mi kateri ne zaostane; kajti bal sem se, da bi se mu utegnilo prigraditi kaj neprijetnega. Hkratu me je obkolila koperska sodrga in me po-polnoma odločila od mojih ljudij, vrgla me na tla, me pretepała tako, da mi je še po noči doma tekla kri. Dobil sem nekoliko ran na glavi, prizadetih mi kamenji in pestmi. Ves okrvavljen sem bežal v neko bližajo krčmo, kjer sem se opral. Pozneje sem srečal orožnike, ki so vzeli na zapisnik ves dogodek. Zatrjam svojo častno besedo, da smo se povsem mirno vedli jaz in moji ljudje in da nismo dali prav nikakega povoda koperski sodrgi za ta gnusni napad. Kaj nam je storiti? Na Koper smo navezani, ker so tam slavne oblasti; a kako naj zahajamo tja, ko si nismo svesti svojega življenja?“

Na to vprašanje g. Muslavceva naj odgovore — cesarske oblasti!

Učiteljski zbežali iz Kopra! Včeraj zjutraj so dospeli v Trst vsi hrvatski in slovenski gojenci učiteljska v Kopru, ker jim ni bilo več obstanka tam. Predvčerajšnjem so se ponavljali napadi so-drge ves dan. Sodrga je razbijala pred stanovanji in mladenči so bili v vednem strahu, da druhal pridrvi v stanovanje. Gorje, ako bi se bilo to zgo-dilo! Opoludne so šli štirje učiteljski na orož-niško postajo vprašati, ali jim morejo za-gotoviti osebno varnost? Vodja postaje ni mogel dati nikakega določnega odgovora. Opravičeval se je, da ima malo mož na razpolago. Rekel pa je, da pojde uprašati na okrajno glavarstvo, kaj je storiti. Pozneje je prišel povedat, da je okrajni glavar izjavil, da on jamči za osebno varnost dijakov. A komaj je minula jedna ura po tej objubi, že so se zopet ponovili napadi, oziroma razgrajanje pred stano-vanji. Videči, da se ni nadejati miru, so sklenili učiteljski, da skupno ostavijo mesto, kar so tudi izvršili ob 2. popoldne. Odšli pa so o tej pozni uri in peš zato, ker se je bila razširila govorica, da jih pomečejo v morje, ako bi se hoteli odpeljati s parnikom. Tolika je zdivjanost, ki vlada sedaj v Kopru.

Pripomniti pa moramo še, da so vsi naši dijaki podpisali izjavo in jo doposlali gospodu ravnatelju, v kateri izjavi so navedli vzroke, zakaj morajo iz mesta. Gosp. ravnatelj pa ni hotel vsprejeti te izjave, ampak zapovedal je, da morajo priti v šolo naslednjega dne, rekši: Kdor ne pride, zgubi stipendij in dobi slab red v vedenju. Rekel je tudi, da so naši dijaki sami krivi, ako jih napadajo, češ, ker razobešajo narodne slovanske zastave. To pa ni res! Rekli smo že, da so se dijaki ravno letos vedli uprav samozatajevalno in pristavljamo še, da je to potrdil v medsebojnem pogovoru tudi gimnazijski ravnatelj Babuder, o katerem ne bi hoteli trditi, da je poseben prijatelj Slovcem. Neresnico o razobešanju slovenskih zastav je najbrže natvezil gosp. ravnatelj koji laški doktorček. Ker pa je izvestnim gospodom po Istri nekaj dogma, da se mora verjeti vse, kar trdé Lahi, tako je verjel tudi ravnatelj učiteljska in je na podlagi neresnice in brez preiskave obdolžil svoje lastne gojence. — Taka sapa veje po Istri in potem ni čuda, da se godi, kar se godi. To jedno pa moramo uprašati slavne šolske oblasti: ali se ni dozorelo vprašanje preme-stitve učiteljska iz Kopra? Mi bi rekli, da je! Kajti taki dogodki so na veliko škodo, ne le gojencem, ki morajo zamujati pouk, ampak tudi šolstvu samem. Kdo poravna sedaj škodo učiteljskimom?

Junašk čin ávite culture! Iz Pomjana nam pišejo: Martin Ulčnik iz Šmarij je šel dne 8. t. m. v Koper, da tam iztirja tirjatev 400 gl. Ko je popoldne opravil svoj posel, krenil je poti domu. Toda, ko je prešel par ulic, navalila je nanj so-drga in ga pretepla tako, da je moral ostati v postelji in je njegova družina v strahu za njega življenje. In Bog ve, kaj bi se mu bilo še dogo-dilo, da ga ni spremil iz mesta neki nepoznani gospod, ki ga je potem izročil v varstvo ces. kr. žandarjev.

Kako so šli na led! Magistrat si je najel pred volitvijo delavcev, a to samo radi tega, da jim je pobral glasovnice in legitimacije. To „lepo“ delo

je poveril nekemu znanemu asistentu in ta gospod je res z lepimi obljubami ušel od naših ljudi glasovnic in legitimacij. Kaj se je z našimi ljudmi delalo, ovo dopis, katerega piše jeden od imenovanih nesrečnih delavcev:

„Poslali so inženirja Piccolija in Primožiča, naj pridejo dobri delavci, da dobe „dobre tedne“. Delavci so popustili svoje gospodarje in delali so na magistratu od 2—3 tedne, a prejeli niso niti solda. A tolašili so se, da že kasneje kaj prejmejo. A kaj se je zgodilo? Prejeli so samo polovico, in sicer po 12, 16 in 24 gl. na vsakih 5, 6 mož. Mesto da bi bili prejeli „lepi teden“, morali smo se pripraviti in kregati sami med sabo. Tako smo morali nesti domov samo po 13 gl. za ves čas.

Jasno je torej, da so nas zvalili na magistratovo delo le za čas volitev in le z namenom, da so dobili od nas glasovnice. — Tako smo šli na led!

Odlikovanje. Njeg. Vel. cesar je podelil višjemu finančnemu svetovalcu in ravnatelju tukajšnjega carinskega urada, Otonu vitezu Zimmerrmannu, red železne krone.

Glasbeni večer ki ga je nameravala prirediti nočoj „Slovanska Čitalnica“, se je prenesel radi boleznih sedelovalke gospice Teodora Lauričeve na 24. aprila t. l.

Vabijo se vsi udje in udinje „Del. podp. društva“ na volilni shod, ki se bo vršil v nedeljo dne 11. t. m. ob 5½ uri popoldne v društvenih prostorih.

Obče izobraževalno delavsko podporno in pravavarujoče društvo v Trstu, imelo bo v nedeljo dne 11. t. m. ob 5. popoldne v ulici Economo št. 4 (gostilna) svoj letni občni zbor. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Predlogi in naveti. 4. Volitev novega odbora.

Delavci! Ako Vam je mari, da se to društvo povzdigne, pridite na občni zbor! Tam se pogovorimo o vsem, kar bi moglo koristiti društvu. Le od Vas je odvisno, ali delavec v prihodnje stopi na lastne noge, ali zeli pouka, ali mu je mari, da postane neodvisen v mišljenju. Več ko nas bo, tem več vspehe dosežemo.

Občni zbor „Gospodarskega društva“ v Škedenju (vknjižene zadruga z neomejeno zavezo) bo dne 25. t. m., na „belo nedeljo“ ob 8. uri jutraj. Na dnevnem redu bo: a) nagovor predsednika, b) poročilo tajnika, c) poročilo blagajnika, d) eventualni predlogi, e) volitev novega odbora. Zbor se bo vršil v gostilni g. G. Sancina, po domače „Mam“.

Vsi v bratsko kolo! Iz Trsta nam pišejo: Po osodepolnem dnevu 18. marcija začnjo se dani, a mi se polagoma probujamo iz omotice, ki nam jo je provzročil silni udarec. In ko gledamo okoli sebe, vidimo presenečeni čuden preobrat. Saj je vendar le res, da kdor se poslednji smeje, se najbolje smeje! Lahko se tudi smejemo, če pogledamo v parlament. Kje so neki naši kleti nasprotniki? Kje ona zlata teleta, ki so požrla toliko tisočakov iz tržaških blagaj? Ni jih in jih ni nikjer! Slavni zmagovalci so izginili z svetovnega pozorišča, zlata teleta so se raztopila v ognju slovanske vzajemnosti.

Pomilujmo, pomilujmo ta tržaška revčeta, ki se ne vedó kam obrniti v toliki luči, v toliki prosveti. Kje ste vi „otročiči“, ki znate kričati le tedaj, ko so držite materinega predpasnika, ki vam pa že nedostaja besede, kakor hitro se je „mati“ obrnila od vas?! Vi molčite, ker vas je strah, ker mi vstajamo zmagonosni, silni, neizprosní, napram vam. Pogledi naši obrnjeni so zaupno v te, slovanski klub. Ti izvestno ne pozabiš svojih bratov v tržaški okolici. Nimamo svojega zagovornika, a ne obupujemo, ker vemo, da nas boš zagovarjal ti! Razumete-li vi, iredentovci in garibaldinci, vi fra-mazoni in „klerikalci“, ter vsa odlična družba? Mi okoličanski Slovenci imamo šestintrideset zagovornikov, mesto enega, ki ste nam ga vzeli vi! Zato pa hočemo vztrajati v svetem navdušenju za svoje pravo, vztrajati v požrtvovalnosti in ljubezni do roda svojega; vztrajati hočemo v trdnem boju zoper naše tlačitelje! — Da pa bo vez tim ožja in trdnjša, ki nas spaja vse brez razlike stanov, pridite vsi na društveni vrt pri sv. Ivanu, kjer bo na belo nedeljo velika veselica.

Sodelovalo bo blagohotno tudi „Slovansko

pevsko društvo“. Menim, da ne zamudi pač nihče prilike, ko se bo mogel naslanjati na krasnem petju, kakor ga zna proizvajati le „Slovansko pevsko društvo“. Slišali bodemo tudi Svetoivanske tamburaše pod vodstvom g. Zadnika. Izvestno rešijo tudi ti čast svojemu vrlemu kapelniku in sebi. Druzih točk ne povem za danes, ker ni še sestavljen program. Pravim samo: pridite vsi, ker namen veselice je plemenit. Pomislite, da so dajali naši nasprotniki 200.000 gl. za okelico. Kako ne bi potem vi prihiteli z malo svotico, da tako pripomorate oteti nekaj naše dece pred potujčevanjem ter ustanoviti zasebni otroški vrtec pri sv. Ivanu.

Iz Buzeta nam pišejo dne 7. aprila: Italijanski duhovi se še vedno niso pomirili. Zapri so sicer dne 29. marca največjega razgrajalca, z vso njegovo družino (razun jednega). Javna priznavam, da smo se oddahnili vsi Hrvatje in Italijani. Sin starega renegata je bil glavni vodja demonstrantov in demonstrantinj na večer razsvitljiv. Vse ga je proslavljalo, a sedaj se ga sramujejo, ko vide, da so imeli vodnikom tatu, ki je, kakor pravijo, že od Božiča sem kradel po Buzetu in okolici. Na večer Rizzijeve zmage zmanjkal je tukajšnjemu trgovcu, Italijanu Prodanu, sod petroleja! (Aha! sedaj vidimo, od kod je bilo toliko lučij!). Toda: Sic transit... sedaj ne mara nobeden več za njega; vsi trde, da on ni Buzečan, temveč le Čič; prej najboljši in najprebrisaniji vseh, a sedaj, ko tiči za ključem, ga neče poznati nijeden več! To je hvaležnost! Pustimo to. Naj bo tako ali tako, vsi smo zadovoljni, da so ga odpeljali v zapor, saj smo pričakovali, da bo konec vseh komedij. Zmotili smo se. Cvet in up naših Buzečanov, učenci tukajšnjega italijanske šole, še vedno besnijo. Boje se navaliti na velike, zato so se spravili nad male, nad učence tukajšnje hrvatske normalke. Skoro vsaki dan jih čakajo ter spremljajo kamenjem iz šole domov. Ivan Perić od sv. Ivana je moral ostati dlje časa doma, ker je dobil kamen na sence. Strogi šolski zakon zahteva sicer, da morajo roditelji pošiljati svoje otroke v šolo, ako ne, plačajo globo. Pa za Boga milega, kateri oče, ali mati, katerima je Bog le malo ljubavi vsadil v srca do svojih otrok, bi hotela žrtvovati svoj zarod razdivjanosti buzet-ske slavne mularije? Kje po svetu bi našli roditeljev, ki bi brez skrbi izpostavljali svoje otroke nevarnosti življenja? Kakor prej večkrat, tako so tudi dne 6. aprila hrvatski učenci morali okusiti grenkobo italijanske neotesanosti.

Mirno je čakala deca opoldne, da prične popoldanski pouk. Domov ne more, drugče bi zakasnila. Zato čaka pred šolo. Kar naenkrat je nahrumela nanje klapa tukajšnjih italijanskih učencev ter je vse zbegane pripodila v šolo. Odlikovali so se posebno nekateri učenci drugega italijanskega razreda (sama slovanska imena, torej: puro sangue!). Kakor s kladivom po nakovalu so uabijali s pestmi po hrbtih hrvatske mladine. Slučajno je prišel med razgrajalce veroučitelj (dolžnost ga je klicala v šolo). Mladi napadalci so se zgubili kakor kofra; ostal je le jeden, ki je začel klobuk metati v zrak in na cesti upiti: „Vien qua m... , koša ti že veniu a Pinguente per komandar. Vien qua, ti tajero la testa“. Torej glave rezati bi hotela nadepolna deca iz laške šole! Pritožil bi se na tukajšnjem ravnateljstvu italijanske normalke, toda to ne pomaga nič. Tam so „trdih uh“, kakor da bi bili učenci te šole z nebes poslani angelji. Učitelj njihov je seveda vesel, da sme mirovati. V šolo pride deca, kadar hoče, (globa je samo za hrvatske šole?); otroci govore in razgrajajo v šoli, kolikor jim drago, slobodnih ur imajo veliko; k spovedi se jih ne more prisiliti, čeprav je veroučitelj odločil dva roka za spoved. Državni zakoni se prezirajo, — unicum je menda naša italijanska šola. Pritoževali smo se že večkrat na teh razmerah, toda vselej smo našli le lepih besed, učenci pa so dobili le še več poguma. Dopisnik javlja dogodjaje na tem mestu, da doznajo to višje šolske oblasti, ter da iste nauče to deco malo reda in — kreance.

P. S. Ko sem dovršil ta dopis, zvedel sem, da je bilo tudi danes bombardovanje s kamenjem. S prebito glavo je prišel domov Ivan Draščič od sv. Martina. Torej pred 14 dnevi, večeraj, danes, jutri, kadaj bo konec barbarskim navalom?! Naj oblasti znajo, da vsaka struna — počí, ako je renapeta.

Zbok navdušenja za Mauronerja — v kazni. Predvečerajšnjem je bila pred tukajšnjim sodiščem razprava zoper 17letnega trg. pomočnika Henrika Bonetto iz Gorice, obtoženega upora in javnega nasilstva. Bonetto je dne 18. marca t. l. zvečer, t. j. po izvolitvi Mauronerja, korakal na čelu tolpe fantalinov po ulici Madonna in kričal na vse grlo: „Viva l'Italia!“ Stražar Rudež ga je aretoval na to. Obtoženec je pozival tovariše na pomoč in udaril stražarja s ključem v tilnik. Sodišče je obsodilo obtoženca, vpoštevaje izredno olajšujoče okolščine, na 14 dnuj zopora.

Delovanje zdravniške postaje tržaške. Tekom minolega marca meseca so stranko iskale v 707 slučajih pomoči na tukajšnji zdravniški postaji; v 424 slučajih pomagalo se je na postaji sami, v 281 pa so morali zdravniki izven postaje na pomoč. Razmerno največ opravila je imela postaja omenjenega meseca dne 2. (39 slučajev), razmerno najmanj pa dne 13. (11 slučajev).

Obiskovanje vseučilišč. Minolega semestra imela so vseučilišča v naši državi nastopno število slušateljev:

Dunaj 6104, Gradec 1667, Praga: češko vseučilišče 2787, nemško 1391, Inmost 1004, Lvov 1556, Krakovo 1296, Čraovice 391. Vsega: 16.196.

Izmed teh bilo je vseukupno: 1189 slušateljev bogoslovja, 8078 prava, 4728 zdravilstva, in 2201 modroslovja. Vsega: 16.196 visokošolcev.

Veteranica iz leta 1849. Dne 10. t. m. bo na Dunaju slavila polkovnikova udovalca Ida pl. Steeb-Rehm svoj 80. rojstni dan. Ta hrabra ženska je leta 1849 — v pogibelji svojega življenja — prinesla iz trdnjave Petervardinske, katero so bili zasedli Madžari, v cesarski glavni tabor v Kamenicah načrte trdnjave Petervardinske in druge važne spise. S tem je mnogo pripomogla k temu, da so cesarski pritisnili na trdnjavo in da se je kmalu zateca morala udati. Nj. Vel. cesar je podelil neustrašljivi ženi v priznanje zlati, civilni križec za zasluge, odlikovanje, katero se je takrat izredno redko kedaj podelilo kateri ženski. Udovalca Steeb-Rehm je čila na duši in telesu, kljub svoji starosti.

Cesar Menelik in pa francoski učenjak Antoine d'Abbadin. Nedavno je umrl v Parizu učenjak Antoine d'Abbadin, zvest in navdušen prijatelj Menelikov. D'Abbadin je bil preživel 12 let v Etiropiji in se udomačil tam popolnoma. Njegovi spisi o tej interesantni deželi in o običajih prastarega naroda abesinskega so jako zanimivi in originalni. Ni dolgo temu, ker je bil Abbadin poslal svojemu prijatelju Meneliku v znak veselja na njegovih zmagah alegoričen kip iz aluminija in pa teleskop. Menelik mu je poslal v zahvalo prastar koptiški križec z briljanti in napisom: „Prijatelju Theodorovemu in Menelikovemu“.

Statistika ponesrečenih ladij. Meseca januarja t. l. se je izgubilo:

a) jadrance: 9 nemških, 12 ameriških, 28 angleških, 1 danska, 1 španjska, 4 francoske, 2 nizozemski, 4 italijanske, 2 meksikanski, 1 norveška, 1 portugalska, 1 ruska, 3 švedske, skupno 79 (v tej številki je všteti tudi 7 jadranc, o katerih ni nikakoršne glas, katere se torej sme smatrati izgubljeni).

b) parniki: 13 angleških, 1 avstrijski, 1 belgijski, 1 kilenski, 1 francoski, 1 nizozemski, 2 norveška, skupno 20 (vštevši 1 parnik, o katerem ni glasu in katerega se torej sme smatrati izgubljenim).

Vsega je torej v prvem mesecu tekočega leta ponesrečilo 99 ladij! Koliko vrednosti je pogoltnilo žnjimi nenasitljivo morje in koliko je človeških bitij izgubilo življenje o teh katastrofah! Bože začuvaj, da bi bila morská plovitev vse leto tako osodepolna, kakor je bila januarja meseca!

Deček padel s strehe. 11letni Karol Devetak, stanujoči v ulici Rena, št. 1., se je zabaval večeraj s tem, da je lovil mačke po strehi omenjene hiše. Hkrati se je dečku spodletelo, padel je, se trkljal do žleba in slednjič telebnil s strehe — hiša je 3 nadstropja visoka — na dvorišče. Obležal je kakor mrtev. Zdravnik z zdravniške postaje ga je dal prenesti v bolnišnico, toda malo je nadeje, da otrok ozdravi, kajti brčkone se mu je potrgalo drobje.

Orjaška ura. V Filadelfiji gradijo sedaj javno uro, ki bo zares orjaška. Plošča uri meri po premeru 10 metrov, veliko kazalo je dolgo 4 m.,

malo dva in pol. Po noči bode transparentna plošča ure razsvetljena električno lučjo. Zvon, na kateri se bodo udarjale ure, tehta 28 tonelat. J eden parni stroj služil bode za navijanje ure, drugi bode dajal električno luč. Ura pride na sv. p mestne palače.

Mrlšč, ki šteje denar. V mestu Camden, v Ameriki, stanuje siromašna žena katero že dalje časa podpirajo bogate gospe. Pred par dnevi je prišla ta ženska k tem gospem — po redu od jedne do druge — in je pripovedovala jokaje, da ji je umrl mož in da ga nima beliča v hiši, da plača pogreb. Seveda je v to bila gola laž. Na ta način je izberala od dobrosrčnih gospá lepo svoto 475 dolarjev! Jedna gospá se je hotela prepričati, da-li uboga „udova“ potrebuje — „še kaj“ in šla je k n. ni koči. A že skozi okno je videla „mrliča“, . je — veselo prešteval svetle in zvočne do rje. Baba se je prestrašila, zazrši gospo že na pragu, „mrlič“ pa je planil kvišku in hitro pov denar v žep. Gospa je hitela na policijo. V so prihiteli stražniki, bila sta „mrlič“ in njegova baba in — dolarji že kdo zna kje!

Hiše, ki se morejo razložiti. Na Dunaju je te dni načelnik okrajnega sveta v Döblingu predaval v društvu arhitektov in inženirjev o iznajdbi dunajskega mizarja Brumerja. Kakor je pokazal predavatelj na modelu, morejo na temelju nove iznajdbe tudi take osebe, ki se o tem ne razumejo čisto nič, v najkratkejši dobi sestaviti hiše, barake ali kakoršnokoli zgradbo iz lesa. In, kakor je videti na modelu, je stvar jako lahka. Nova iznajdba je posebno koristna za one, ki si hočejo zgraditi letovišča iz lesa, lovske hiše itd. Izredno koristna pa se kaže ta iznajdba za gradnjo barak za bolnike, ako bi navstala epidemija in pa vojne bolnišnice za vojake. Te lesene hiše imajo predela (porete), vrata in okna in so ventilirane dovoljno. — Dunajsko društvo inženirjev in arhitektov je vsprejelo novo iznajdbo jako pohvalno.

Koledar. Danes (10.): Ecehijel, prorok; Antonij muč. — Jutri (11.): VI. postna (cvetna) nedelja. Leon Vel., papež. — V ponedeljek (12.): Saba, mučenec; Damijan, škof. — Prvi krajec. — Soince izide ob 5. uri 31 min., zatonj ob 6. uri 33 min. — Toplota večeraj: ob 7. uri zjutraj 9 stop., ob 2 pop. 12 stop. C.

Odgovor na odgovor.

Nameček.

(Dalje)

Vis. o. Stanislav tvrditev črnorizca Hrabra, svojega stanovskega tovarišča, oprovrgava blistateljno. Naši pradedi, ko so šče v medvedjih mehovich bosopetili po azijskih hribih in dolinah, pisali so gotovo jako mnogo in mnogo, da-si „črtami i rezami“ na kakih palicah ali čečkih, pisali tako mnogo in s takim liguističnim čutom, da so opustili cel čas, cel sigmatični futurum uže zato, ker je „pišem“ označalo zajedno „ich schreibe“ in „ich werde trinken“. Kako žal, da nam iz jih gotovo obširnih bibliotek ni ostalo nikakega „spominka“, raze onega „byšq“, ki se nahaja v nekem spominku ruske recenzije! Ne govoré uže o Židovih — tudi Egipčani, Kaldejci in drugi drevnji narodi so nam ostavili mnoge in celotne pametnike svoje pismenosti, le naši pradedje iz pradobe — ničesar, in da nas ni naučil vis. o. Stanislav v XI. teč. 1. zvezek Cvetja za l. 1892, mi bi i ne slutili, kako je „naša slovenščina“ spregala sigmatični futurum v oni slivi dobi, ko so vsi Slaveni živeli šče vkupe v svojej prvotnej domovini. Zanimivo bilo bi znati, kako so ta futurum spregali v onih časih Hrvatí, Poljaki, Čehi itd. Vis. o. Stanislav to gotovo ve; no šče zanimiveje bilo bi zvedeti, kateri drugi jeziki so „opustili tako zgodaj“ cel čas zaradi tega, ker je kaka oblika pomenjala dvoje, opustili uže v oni dobi, pred tisoči in tisoči in tisoči leti, ko jim morda celo glagol „pisati“ znan ni bil, ker o pisanji sploh nikakega pojma niso imeli. Glagola pa, katerega dejanje bi bile absolutno neizvestno, ne daje se misliti; prej je moralo biti dejanje izvestno, potem stoprvo glagol, izražajoči to dejanje. Sicer je to moje osobno mnenje, katerega nikomur ne navezujem, kakor sploh nikakega drugega.

„Post tot discrimina rerum“ prišel je vendar vis. o. Stanislav do taistega, kar sva govorila z g. Lamurskim in kar so govorili mnogi drugi Slovenci in Slavjani do naju.

Na 2. strani konca svojega „odgovora“ namreč piše vis. o. Stanislav: „Ko se je (sigmatični futurum pradobe) zgubil, začeli so ga nadomeščati pri dovršnikih se sedanjikom, pri nedovršnikih z opisovanjem“.

Torej takoj za opuščanjem sigmatičnega futura stopil je sedanjik dovršnikov na nje mesto, to je, v futurum. Ako pa je stopil, česar i vis. o. Stanislav ne odreka, jasno je, da ga v sedanjiku ni ostalo, in torej v pomenu sedanjika ne more rabiti. Menda vendar jedno in isto „pridem, dobe“ (recte: dobodo) ne more zajedno označati i sedanjika i bodočnika, ka-li? Ako pa prošli sedanjik dovršnikov uže od dobe, sledovavše za pradobo, označa bodočnik, to čemu bi nam bil šče bomkani dovršnik? Ako v svojej šcedrosti dovršniku dajemo v bodočniku dve obliki, zakaj bi šče za nedovršnik ne iztuhtali druge? Ako so naši pradedi, kakor to priča vis. o. Stanislav, „pogani sôšče“, bili tako točni v izraževanju svojih mislij, da so opustili sigmatični futurum uže zato, ker je „pišem“ označalo „ich werde trinken“ in „ich schreibe“, to zakaj bi mi bili v svojem jeziku tako neznanško malomarni, da jednoj i istoj oblikoj izražamo dva razna časa v celem gromadnem številu naših dovršnikov!?

Najnovejše vesti.

Dunaj 9. Nujni predlog slovensko-hrvatskih poslancev radi razmer na Primorskem pride v razpravo še le po Veliki noči. Nasi so interpelirali danes radi napadov v Kopru.

Dunaj 9. (Zbornica poslancev.) Na dnevnem redu so bili trije nujni predlogi nemških strank radi jezikovne naredbe za Češko. Po utemeljenju predlogov je izjavil ministerski predsednik grof Baden, da eksekutivi pristojna pravo določanja uradnega jezika na državnih oblastih. To pravo je vršila eksekutiva od početka konstitucionalne dobe. Jezikovna naredba se giblje v okvirju obstoječih zakonov. Vlada smatra rešenje jezikovnega vprašanja kakor predpogoj rešenju češkega vprašanja. Ko se je uverila vlada, da češkega vprašanja ni možno rešiti po sporazumljenju obeh narodnosti, čutila se je dolžno poseči vmes v okvirju svoje oblasti, ne toliko na korist Češke, marveč vse države. Ministerski predsednik se je skliceval na cesarsko ročno pismo, došlo mu povodom zadnje ministerske krize, katerega pisma tenor jasno izključuje misel strankarske vlade v Avstriji. To vladanje je po prepričanju govornika povsem nemogoče v Avstriji. Zato se bode vlada tudi v bodoče dajala voditi le po skupnih državnih interesih, ne zmené se — kakor je rečeno v cesarskem ročnem pismu — za hipne strankarske težkoče. (Živa pohvala na desni; oporekanje na levi.) Minister govori dalje!

Za slabotne

bolehave vled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusenega učinka je železato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica velja 1 gl., pet polliterskih steklenic 4 gl. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in vati.

Spomlad 1897 7.50 do 7.52 Oves za spomlad 5.52—5.57. Kiz za spomlad 6.09—6.11. Koruza za maj-juni 1897. 3.36—3.37. Pšenica nova od 7. kil. f. 7.80—7.85 od 79. kilo. 7.85—7.95 od 80 kil. f. 7.95—8.—, od 81. kil. f. 8.—8.05, od 82 kil. f. —.—, od 83 kil. f. 8.10—8.—, od 84 kil. f. 8.10—8.—.

Pšenica: Stalne ponudbe, jako omejeno povpraševanje. Trg malo bolje. Vreme lopo.

Praga. Naračurani sladkor. tor. 11.70 do —.—. Novi po f. 11.80.

Praga. Centrifugal novi, postavljena v Trst: s carino vred. odpoljtnjav precej f. 31.50 —.—. Concass: 32.75 33.25. Četvorn: 33.75 —.—. V glavah sodin 38.—. Navro. Kava. omanes. godi averago za april 48.50 za avgust 49.50 jako mlačno.

Damburg. Sante. godi averago za maj 40.—, za juli 40.75, za september 41.50 za december 42.— silno mlačno.

TRST. Danes se je širila vest, da je tukajšnja tvrdka s kavo Adolf Brunner insolventna. Pasiva bo baje čez 500 tisoč gl., aktiva v primeri neznatna. Največ imajo dobiti angleški bankiri. Prošli teden pali A. Perutz z 240.000 gl. pasiva se ni tole nosa poravnal, med tem ko je arengment tvrdke H. Darsch & Scheron s 55%, že končana stvar.

APRILSKA BORSKA 9. aprila 1897.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.25	101.30
„ „ v srebru	101.30	101.30
Avstrijska renta v zlatu	122.65	122.60
„ „ v kronah	101.10	101.10
Kreditno akcije	349.50	349.50
London 10 let.	119.50	119.50
Napoleoni	9.51	9.51
20 mark	11.73	11.72
100 ital	45.20	45.10

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

(Južna železnica (Postaja južna železnice).

Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.

4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.30 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v nabrežino, Videm, Rim.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Mürzschlaga.

DOHOD:

6.48 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak s Dunaja.
10.20 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.38 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine;—
8.54 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju).

Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v Herpelje (in od Herpelj brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)

Lokalni vlak ob praznikih

9.20 popol. v Divačo.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače, Herpelj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka
Ljubljane,
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

Dr. Gustav Gregorin

odvetnik v Trstu

vsprejme mladega pisarja z lepo pisavo, večšega slovenščine, nemščine in laščine.

Naznanja se!

da se bodo prodajali „prešiči“ v Lonjeru pri Trstu, v nedeljo in ponedeljek, ker je v Sezani in Lokvi prepovedano. Prešičev je na izbero okolu 400.

Cassa di Risparmio Triestina

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoludne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoludne. Obresti na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoludne. Zneske do 100 gl. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gl. pa 5 dni.

Eskomtjuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3%

Posujuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gl. po 4%
Višje zneske od 1000 do 5000 gl. po 5 1/2 %

Daje denar proti vključenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru 2—24

Trst, dne 5. maja 1894.

Borzni trg št. 14.

Sedanja razstava: Palestina, sveta dežela.

Pogled na Betlehem, Jeruzalem, Židovo hišo, zlata vrata itd.

Jako zanimivo.

Ustopnina 20 novč. otroci 10 novč.

Dr. Rose balzam

za želodec

iz lekarne

B. FRAGNERJA V PRAGI je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in milo odvajajočega učinka.

Svarilo! Vsi deli anbalaze imajo zraven stoječo postavno depoponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA

Lekarna B. FRAGNERJA pri „črnem orlu“

Praga, na Mali Strani, ogelj Spornjerjeve ulice.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.

Po pošti pošilja se vsak flon.

Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.